

UVODNIK

piše: Ingrid Kovač Brus

2

Naj bo vsakemu, ki drži *Ravniško sapco* v roki, leto ki prihaja, naklonjeno.

Koliko nas živi na planini, ki ponuja vonj po Primorski, pogled na Alpe, svetlobo Ljubljane in Trsta in še zimski Orion, bomo morda znali povedati v kateri izmed naslednjih števil. Ni pa težko prešteti, da v notranjski vasici z nadmorsko višino 674 m pri sv. Barbari stoji trinajst hiš in šest vikendov, da ima svojo cerkev in gostilno. Tu pa se zgodba šele začne. Tista zgodba namreč, ki jo pripovedujejo ledinska imena okoli nas, podobe, ki jih je naredila narava, podobe, ki so jih pustili predniki in so vklenjene v zidove hiš, vodnjakov, kašč, med stebre starih kozolcev ali lebdijo v sadovnjakih. Dopolnjujejo jo bohki ob poteh, lovske opazovalnice, klopce, rože, zelišča in drevesa, pašniki, živali, ki nas obiskujejo. In dopolnjujemo jo vsi, ki smo bežno tukaj.

Najlepše in najtopleje ste vabljeni, da primate svoj košček v zgodbo, ki jo išče *Ravniška sapca*. S prvo številko smo postavili nekakšen vzorec, v želji, da bi postala res naša, torej nepogrešljiva. In prav vsakega vabimo zraven. Napišite, naslikajte, fotografirajte, sporočite svoj glas, željo, misel. Ali pa jo le prebirajte.

Ravniška sapca se bo v naslednjem letu pojavila na vašem pragu na začetku vsakega letnega časa, naslednjič že, ko bo dišalo po pomladi. Ona druga sapca, kot vetru, ki ti odnese kapo, reče Plešnarjeva Frančiška, pa najbrž še kdaj vmes.

Do takrat pa:

SREČNO, ZA TISOČ SREČIC,
SREČENOSNIH SVETLIH KOMETOV,
ZA BLIŽNJA SREČANJA Z NAMI
V ORBITAH SREČNIH PLANETOV.

(B. Štampe Žmavc)

Ravniška sapca

Letnočasnik, izhaja na začetku letnih časov

Glavna in odgovorna urednica

Ingrid Kovač Brus

Urednica Literarnega kotička

Nives Kovač

Urednik za likovne priloge

Boris Zelenc

Urednik fotografije

Robert Brus

Oblikovanje

Vera Brus

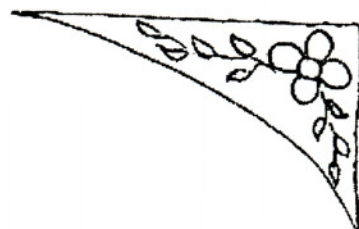
Stalni sodelavci

Melanija Nagode, Špela Nagode, Polona Nagode, Urban Nagode, Jolanda Petrič, Gašper Amon, Hana Brus, Domen Brus, Vid Zelenc

Naslov uredništva

Ravnik 10,
1372 Hotedršica
telefon (01) 7559 069
e-pošta: ingrid.kovac@siol.net

Naklada: 30 izvodov

Po petnajstih letih je bila jeseni v cerkvi sv. Barbare spet poroka. V soboto, 4. septembra 2005, sta si rekla da Berta Pivk in Janko Moroz iz Hotedršice. Lepima mladoporočencema želimo srečna skupna leta, desetletja...

•

Po dolgih letih bivanja na Ravniku se je odselila Valentina Skvarča (Tinca). Sedaj živi na Kalcah.

•

Iz vikenda, kjer so stalno živeli, se je odselila tudi družina Kranjc-Mihaličevih. (Nataša, Zdene, Andraž, Gregor, Nika). Sedaj živijo v Hotedršici.

•

Na Ravnik so se zadnje julijske dni preselili Brusovi (Robert, Ingrid, Hana, Domen) in postali Grižarjevi.

•

Leta 2005 se je na Ravniku veliko gradilo, med nizkimi in visokimi gradnjami so tudi naslednje: asfalt pri Tomaškovih, fasada pri Korenčevih, dozidek pri Urbanovcovih, gnojnična jama pri Gabinovih, fasada in gnojnična jama pri Blaževih.

•

Od meseca avgusta tudi na Ravniku že zjutraj ob kavici beremo dnevne časopise. Na prošnjo prebivalcev se je časopisna hiša Delo odločila, da tudi na Ravnik dostavlja dnevnik v zgodnjih jutranjih urah. Prijazno raznašalko bomo predstavili v eni izmed naslednjih števil RS.

•

Zaradi posodobitve telefonske centrale v Hotedršici imamo od poletja tudi na Ravniku možnost ADSL priključka in njegovih prednosti.

IZ VSEBINE

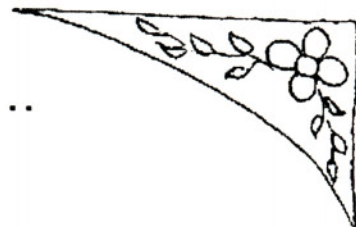
- Uvodnik –st. 2
- Ravniške novice – st. 3
- Prihajajoči dogodki v praznikih in prvih mesecih leta 2006 – st. 5
- Tomaškovi ali kjer se Ravnik začne – st. 6
- Najstarejši Ravničan – st. 8
- Najbolj znana Ravničanka – st. 9
- Vroča tema: asfalt – st. 10
- Najmlajši Ravničan – st. 12
- Čestitke – st. 12
- Mali oglasi – st. 13
- Zima, zima bela – st. 14, 15
- Literarni kotichek – st. 16, 17
- Legende, miti, zgodbe – st. 18
- O ravniški sv. Barbari – st. 19
- Kaj so o Ravniku pisali nekoč – st. 20
- Naše nebo – st.21
- Reportaža – ravniški psi – st. 22
- Nagradni rebus – st. 23

V 2. številki revije Lovec, letnik 2005, nas je prestrašila fotografija medveda z Ravnika pri Hotedršici. Vendar nas je pomiril avtor fotografije Lojze Skvarča, ki je za RS povedal, da je fotografija na srečo nastala na Ravniku pri Logatcu.

KAJ SE NA RAVNIKU PRIPRAVLJA, DOGAJA...

Se še spominjate časov, ko ste se peš odpravili k polnočnici... ?

Letos bomo poskusili obuditi to navado, zato vas vabimo, da se nam pridružite v soboto, 24. 12. 2005. Ob 23. uri se bomo odpravili od Urbanovca, vi pa se nam lahko pridružite na poti.

5

•

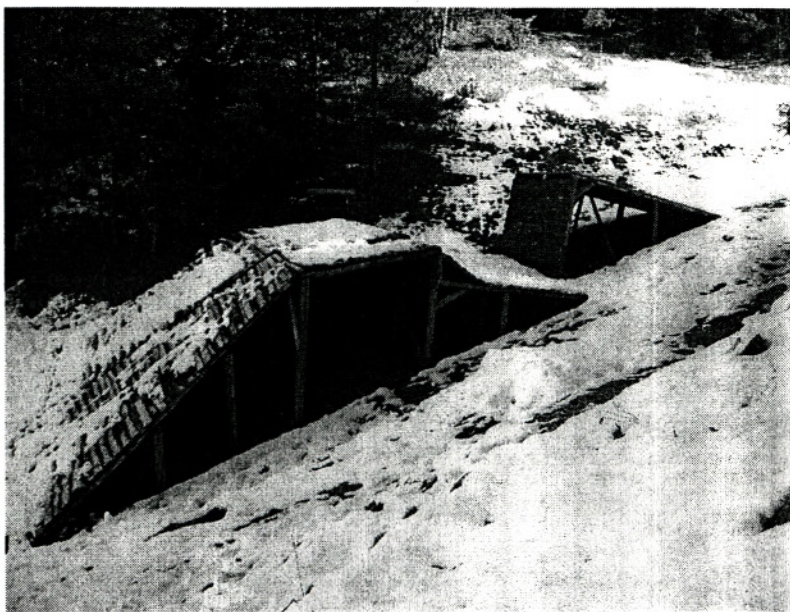
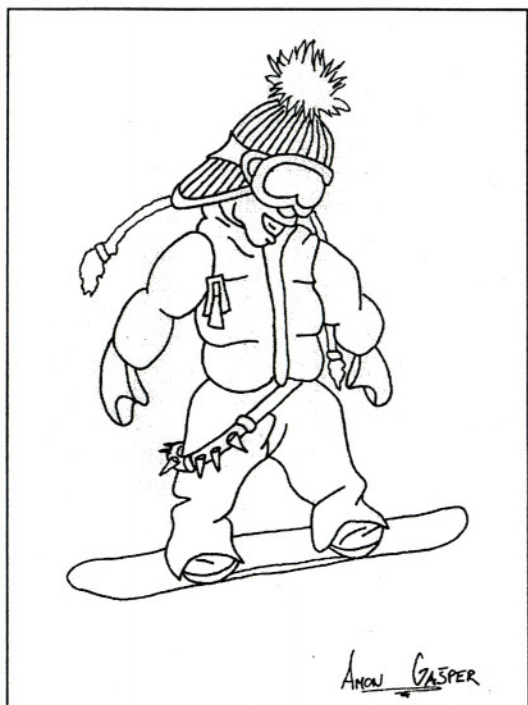
Grižarjevi vas v četrtek, 29. decembra 2005, ob 19.00 vabijo pod svojo lipo na skodelico vročega čaja, kuhano vino in majhen, res majhen ognjemet. Za romantiko poskrbljeno!

•

Ob pravem, primernem zimskem sneženju bomo pripravili sankanje ob baklah od Urbanovca po poti v dolino. ČAKAMO NA PRAVI SNEG!

•

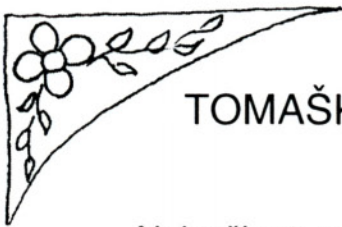
Tako kot lani bodo tudi letos pri Lavretu naredili stezo za bob, na katero ste vsi vabljeni.

Skakalnica pod Brusovim vikendom

foto: B. Zelenc

Sneg je tu, vi ste pa doma? Ali že veste, da so v dolini pod Brusovim vikendom zgradili dve skakalnici in več drugih objektov za akrobatsko smučanje in deskanje? Si ne upate?! Potem vam preostane samo še sončenje na postavljenih klopcah! VABLJENI!

TOMAŠKOVI ALI KJER SE RAVNIK ZAČNE (RAVNIK 1)

6 Največkrat prehojena, najobičajnejša, najbolj znana pot na Ravnik vodi iz Hotedršice. Ko se pot vzpne skozi gozd in strmo med pašniki, se odpre pogled na cerkvico sv. Barbare, potem obiskovalca pozdravi prijazen napis: Ravnik. V istem hipu se svet zravnja, razširi in na desni strani ceste se pokaže velika domačija Tomaškovich.

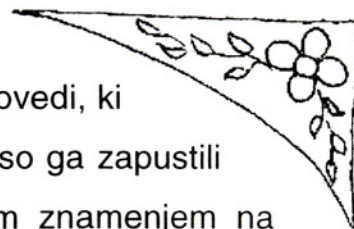
Vrata so mi odprli v snežnem decembrskem večeru, ko sta Milena in Cveto že končala z delom v hlevu. Sledi v svežem snegu so kazale, da se je nekdo z avtomobilom pravkar odpeljal, nekdo drug pa se je po rahlem poprhu vrnil v hišo, kamor je izpod napušča vabil zelen adventni venček.

Tomaškovi ali pa Tom'škovi živijo na Ravniku že zelo dolgo, vsaj štiri rodove gospodar nosi priimek Nagode. Novo domačijo sta v začetku osemdesetih let zgradila takrat zelo mlada Cveto in Milena (roj. Brence), Cvetovi starši, Stane Nagode (1917–2003) in Slavka, roj. Turk (1923 – 1995), so kmetijo vodili še iz stare hiše, ki je zdaj predelana v strojno lopo. K domačiji spada še hlev iz 19. stoletja, kozolec, star vodnjak, ki je še vedno v uporabi, in znamenje ob cesti, bohk, kot mu pravimo v teh krajih. »Niso ga postavili v spomin na kaj slabega, žalostnega, ampak zato, ker si je eden izmed gospodarjev želel imeti doma božjo podobo,« mi pove Cveto in še pravi, da mora biti domačija res stara.

Cveto, ki je avtoprevoznik, in Milena, ki skrbi za kmetijo, sta si obljubila, da si bosta stala ob strani v dobrem in tudi v slabem junija 1976, prav v cerkvi nad njuno domačijo. Cveto je na svojih službenih poteh prekrižaril vso nekdanjo Jugoslavijo, Madžarsko in Italijo. Milena pa je v rastlinjaki za hišo šest let gojila paradižnik, solato. »Poleti je lepo zorelo, pozimi pa so bili rastlinjaki prazni,« pravi. Njuna prvorojenka Mateja, ki ji je zdaj že osemindvajset let, je sociologinja, ob svojem delu pa končuje magisterij. Domov prihaja ob koncu tedna, njen dve leti mlajši brat Uroš, ki je komercialist, pa živi doma. In z njim (druga) Mateja, grafičarka, ki se je na Ravnik preselila iz Logatca. Daleč od tega, da bi bila neopazna, pa je še ena članica – psička Kaja, štirimesečna zlata prinašalka.

Že dve leti je Tomaškova kmetija ekološka, kar pomeni, da pri gospodarjenju ne uporabljajo nobenih gnojil, nobenih dodatkov, nobenih prepovedanih substanc, pa tudi sicer v zadnjih desetih letih gnojil niso več uporabljali. Na pašnikih okoli njihove

domačije, vzpenjajo se do cerkvenega hriba in čez, se pase 12 govedi, ki zimo preživljajo v hlevu. Hlev je vsaj na zunaj še vedno tak, kot so ga zapustili prejšnji rodovi, z lepim obokanim vhodom in s starim votivnim znamenjem na zahodni steni.

7

Prek Tomaškove domačije pelje, v prenesenem pomenu, tudi pot v cerkev sv. Barbare. Od kar so se iz sosednje mežnarije odselili zadnji mežnarji, namreč hranijo težek železni ključ, edini od cerkvenih vrat. Tudi kadar pride duhovnik, se oglasi pri njih, da ga vzame. In čeprav se včasih, posebej ob sončnih nedeljah, zdi, da je cerkvica oblegana, si vanjo zaželi komaj kdo. »Nič več kot kakšnih pet, morda sedem ljudi na leto,« pove Milena. Do cerkve pa jih pospremi Cveto, tudi zato, ker človek nikoli ne ve, zakaj si ljudje želijo vanjo.

Milena mi še pokaže rezbarije nad portalom, ki pelje iz jedilnice, ljubezen do lesa se kaže v vsakem prostoru, in me spremi do slike Ravnika, ki jo je naslikal Matej Pečenik iz Logatca, in je ob prihodu nisem opazila. Zunaj je njihove poti in sledi zdaj že dobro pokril sneg in ko se poslavljava v temen, mehak večer, naenkrat začneva o morju, in zazdi se mi, da so morske daljave edino, kar morda obe tu zgoraj včasih pogrešava.

Ingrid Kovač Brus

URBANOVCEV ATA POLDE – NAJSTAREJŠI RAVNIČAN

Na Ravniku, pri hišni številki 8 12, se je mami Mariji, po rodu Šemrlovi iz Hotedršice, in očetu Francu, 17. oktobra 1919. rodil Polde Nagode, po domače Urbanovcev ata. Na tej stari domačiji – hiša nosi letnico 1751, kašča pa 1750 – se je poleg njega rodilo še sedem otrok, bratje Ivan, Franc, Andrej, Ciril, Jože ter sestre Mici in Pavla.

Iz družinskega arhiva Urbanovcevih

Osnovno šolo je obiskoval v Hotedršici. Vojsko je služil v Nišu, v Srbiji, medtem pa se je začela II. svetovna vojna, tako da se je domov odpravil predčasno, nekaj časa je potoval z vlakom, nekaj časa peš. Doma se je skrival v zidanici, saj ni vedel kam. Leta 1941 je začel delati na železnici v Ljubljani, od koder so ga poslali v avstrijski Salzburg, kjer je ostal do konca vojne.

Po vojni se je vrnil na kmetijo, kjer sta ostala le še mati in oče, ki nista imela kaj obuti in obleči, v hlevu pa je stala ena samcata krava, o kateri je krožila anekdota, da je niso marali niti Italijani niti Nemci in tudi partizani ne. Začel je delati na kmetiji, leta 1953 je spoznal tudi svojo ljubezen. To je bila Angelca Vidmar iz Podgorja pri Kamniku (rojena 8. junija 1924), ki je naredila najprej kuharsko šolo pri nunah v Mekinjah, kasneje je obiskovala tudi višjemeščansko šolo, današnjo gimnazijo. Ata Polde se ob tem namuzne in pravi, da je imel dober nos, ker jo je od daleč dobil. Poročila sta se 1953., v zakonu so se jima rodili Polde (l. 1954), Nada (l. 1956), Marjan (l. 1958), leta 1960 Ciril in Andrej, ki pa nista dvojčka in kot zadnji leta 1961 še sin Ivan, ki je tudi ostal na kmetiji.

Na kmetiji je imel žago venecijanko, zgrajeno leta 1958, ki je bila narejena za razrez hlodovine na dva. S to obrtjo se je ukvarjal več kot deset let, vendar v času socializma lastne obrti niso bile zaželene, sčasoma pa jih je šverc tudi izpodrinil. Polde je strašen veseljak, kar še vedno ostaja navkljub bolezni, ki ga je prikovala na voziček. 5. septembra 2002 je izgubil tudi svojo drago Angelco, ki je prag Urbanovcove kmetije prestopila pred natanko devetinštiridesetimi leti, na enak dan je prišla in odšla.

Včasih rad spije kakšen kozarček v dobri družbi in tako je na enem izmed takih pohodov do Cajnarja (ki ga je on poimenoval zdravstveni dom – verjetno zato, ker se tam dobi zdravilo za dušo in srce) pustil enega redkih rokopisov svoji ženi Angelci. Takole je napisal:

Sem šel v zdravstveni dom
po en liter vina
tvoj prelepi Polde
Dobrišk (dobričina?)
ali drobišk
(v smislu drobna?)
ali Aufbiks
moja baba (ali babra)!!

Sem šel
v zdravstveni dom
po en liter vina
tvoj prelepi Polde
Dobrišk
moja Babra !!

MLADOSTNA FRANČIŠKA

Prav na začetku vasi, na drugi hišni številki pri Plešnarju, domuje Frančiška Istenič, zgovorna starejša gospa, ki je vedno nasmejana in z vsakomer pripravljena spregovoriti besedo ali dve. Tudi ona šteje že krepko čez osemdeset let in človek se vpraša, ali je za tako dolgo starost poleg skromnega življenja kriva tudi ravniška sapca, ki ustroji človeka. Frančiško vidiš zunaj v vsakem vremenu, čeprav mi je zadnjič potožila, da ji nogi služita vedno slabše.

Rodila se je na božični večer leta 1921, na Travnem vrhu na Zaplani, mami Frančiški in očetu Ignacu Lukaču. V družini je bilo enajst otrok, od teh so trije umrli v mlajših letih. Najmlajša sestra ima 73 let, najstarejša pa jih šteje 90 in še vedno bere brez očal – očitno imajo dolgo življenje v rodu. S tremi sestrami še vedno pogosto poklepeta po telefonu, pripomni, včasih se tudi dobijo.

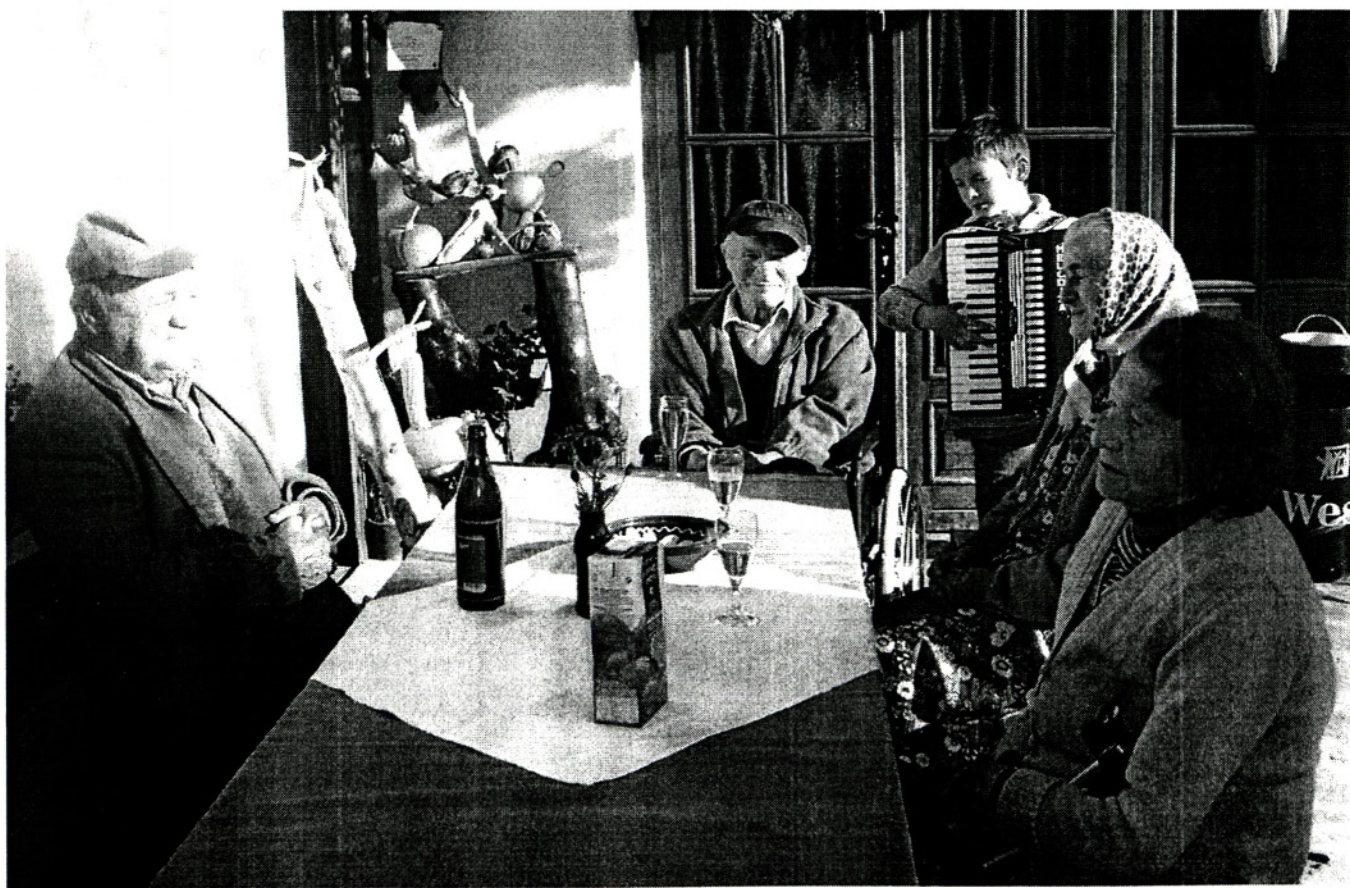
Moža, Plešnarjevega Vinka je spoznala na Zaplani in se tako 17. maja 1948 preselila na Ravnik, ki ga je vzela za svojega. V zakonu so se jima rodile tri hčere in sin, ki kmetuje doma. Leta 1978 je ovdovela.

Spominja se, da je bilo pred vojno veliko fantov, po njej je bila izbira bolj 9 slaba. Ko sem jo vprašala, če mi pove kakšno prigodo o starih časih, se je spomnila, da so pri Grižarju na veliko balinali, Grižarica je pekla krofe in jih dajala zastonj, ker pa so pri hiši preveč pili, je propadlo vse.

Zaupala mi je, da včasih na večer, ko se zasanja v spanec, ko ima dober dan, spesni v mislih kakšen verz. Pesmi se ji kar podijo po glavi in upam, da bo kakšno zapisala in jo objavila v našem časopisu ter da bo še dolgo časa hodila po ravniških poteh.

Nives Kovač

Iz družinskega arhiva Urbanovcevih

Vroča tema: RAVNIŠKI ASFALT

10

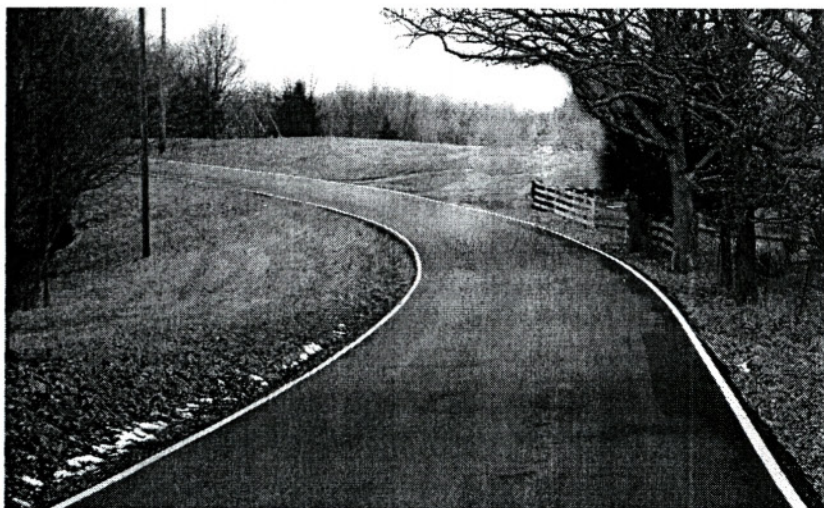
Želja vsakogar je živeti v lepem in urejenem okolju; pomemben del takšnega okolja je gotovo tudi asfaltirana cesta. Ker asfaltirana cesta hkrati pomeni varnejšo, hitrejšo in udobnejšo povezavo s svetom, je logično, da si jo želi vsak kraj. Tudi naselje Ravnik v takšnih željah ni izjema. Po dolgih in napornih prizadevanjih je pred dobrimi desetimi leti krajanom uspelo izboriti asfaltno povezavo Ravnika s Hotedrščico, vendar je bil takrat asfalt zaradi različnih zapletov položen samo do polovice naselja, do Gabina, neasfaltiran pa je ostal okrog 2 kilometra dolg del, ki bi Ravnik povezal še z magistralno cesto pri avtobusni postaji Podravnik.

Krajevna skupnost Hotedrščica sama najbolje ve, da je vzdrževanje tega dela ceste zahtevno, drago in nikoli končano opravilo, tako rekoč jama brez dna, v katero ponikne ogromno občinskega denarja. Vse napore krajevne skupnosti, vložene v vzdrževanje ceste, seveda cenimo, hkrati pa ne moremo mimo dejstva, da bi bilo vzdrževanje asfaltirane ceste mnogo cenejše, lažje in učinkovitejše. Vsaka malo močnejša ploha močno poškoduje cesto. Izredno težavno je zimsko vzdrževanje ceste, saj se pluzenje in posipanje asfaltne in makadamske ceste razlikuje in to povzroča resne organizacijske težave, ki bi jih enoten asfalt v veliki meri rešil. Neprijetnosti, ki jih

povzroča prah v poletnem času in utrujanje vozil po luknjasti ali jarkasti cesti, pa verjetno sploh ni potrebno posebej poudarjati.

Želja po dokončanju asfaltiranja je seveda prisotna že vseh deset let, vendar kljub večkratnim, tudi pisno posredovanim pobudam posameznih krajanov Krajevni skupnosti Hotedrščica in Občini Logatec do resnejših aktivnosti ni prišlo. Bilo pa je kar precej obljub. Župan g. Janez Nagode je vsaj enkrat v pismu, nazadnje pa v

Hotedrščica avgusta leta 2004 poslali dopis z odločno prošnjo po čimprejšnjem asfaltiranju še preostalega dela ceste. Bistveno pri tem je bilo, da smo pismo podpisali prebivalci prav vseh hiš v delu Ravnika brez asfalta, in kar je enako pomembno, vsi smo izrazili pripravljenost za plačilo potrebnega komunalnega prispevka pri gradnji. Po prejemu pisma je predsednik KS obljubil, da bo v najkrajšem možnem času pripravil vse potrebne pogoje za nadaljevanje aktivnosti,

pogovoru v njegovi pisarni spomladi l. 2004 ustno načelno podprl ravniški asfalt, vendar povedal, da ga mora v svoj načrt investicij najprej uvrstiti Krajevna skupnost Hotedrščica in, kar je enako pomembno, to mora biti enotno in nedvoumno izražena želja vseh krajanov še neasfaltiranega dela Ravnika. Skoraj povsem enako je povedal tudi predsednik KS Hotedrščica g. Stanislav Nagode.

Lotili smo se torej dela in Krajevni skupnosti

med njimi karto z vrisanim predvidenim potekom asfaltirane ceste, karto parcel, ki mejijo na cesto in seznam njihovih lastnikov z naslovi, osnovne elemente predvidene rekonstrukcije ceste (s širino asfalta 3,5 m) in vzorec izjave, s katero bi vsi lastniki parcel, ki mejijo na cesto, potrdili strinjanje z rekonstrukcijo in navedli pogoje, pod katerimi jo dovoljujejo. Obljubljen je predsednik pripravil do 16. 3. 2005.

Poletje 2005 je potekalo v znamenju zbiranja soglasij lastnikov oziroma mejašev kar 50-ih parcel, kolikor jih je na tem odseku ceste. Tako rekoč vsi so pokazali veliko odprtost, pripravljenost za pomoč in željo po napredku, pobudo so pozdravili in velika večina se jih je brez posebnih zahtev strinjala z rekonstrukcijo. Zaenkrat o pristanku še razmišlja samo en lastnik, vendar smo prepričani, da bo na koncu tudi sam podprl projekt, ki bo prinesel boljše življenjske razmere in možnosti razvoja za ves kraj in tudi zanj.

V tej luči poteka tudi nadaljevanje. V začetku oktobra 2005 so bila vsa pridobljena soglasja izročena predsedniku KS Stanislavu Nagodetu, na seji Sveta KS Hotedršica dne 18. 10. 2005 so prvo fazo asfaltiranja podprli tudi svetniki in uvrščena je bila v načrt investicij KS za leto 2006.

Dela v prvi fazi, ki naj bi bila izvedena v letu 2006, bi tako po načrtu obsegala pripravo celotne projektne dokumentacije, pridobitev potrebnih soglasij, izdajo gradbenega dovoljenja in vsa pripravljalna zemeljska dela. Za leto 2007 naj bi, tako je bilo sklenjeno, ostalo samo še asfaltiranje cestišča, geodetska odmera ceste in njen vris v zemljiško knjigo.

Rečemo lahko, da je krajevna skupnost, še zlasti pa njen predsednik, pokazala veliko razumevanja za naše želje. Upamo in želimo, da bo tako tudi v prihodnje in da se bo projekt še naprej odvijal po predvidenem scenariju. To je seveda v veliki meri odvisno od tega, ali ga bo podprla tudi občina, vendar ob vseh že v preteklosti izrečenih obljubah skoraj ne moremo verjeti, da ga ne bi. V predlogu občinskega proračuna, ki je te dni v obravnavi, je za rekonstrukcijo cest v KS

Hotedršica predvidenih 25 mil. SIT (za primerjavo – v letu 2005 15 mil. SIT). Če bo takšen proračun sprejet, se bo poleg asfaltiranja ceste od Hotedršica do Dolenca v Žibršah (okrog 1300 m) nekaj sredstev gotovo našlo tudi za načrtovana dela na Ravniku za leto 2006.

In nadaljevanje? Uravnotežen razvoj podeželja in podpora demografsko ogroženih območij je pomemben del občinske strategije, asfaltna povezava z občinskim središčem pa že tako rekoč najosnovnejši civilizacijski standard. Zato smo prepričani, da bosta občina in krajevna skupnost projekt podpirali tudi v prihodnje.

Foto in tekst
Robert Brus

PARADA VICEV

Kakšna je razlika med župnikom in med policajem?
Župnik pravi: "Gospod z vami."
Policaj pa: "Gospod z nami!"

Na zavodu za zaposlovanje mladenič išče službo.
"In kaj ste po poklicu?"
"Lovec na slone."
"Saj pri nas ni slonov!"
"Zato sem pa brez službe."

Šale juhe in muhe

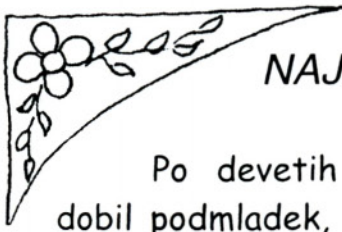
Oprostite, v moji juhi je muha!
Joj, kako sem raztresen, spet sem pomešal naročila!

Oprostite, v juhi plava muha. Kaj to pomeni?
Kako naj vem, saj nisem vedeževalec!

Natakar! V moji juhi je muha!
Pššš! Vam jo bo še kdo ukradel!

Oprostite, prosim! V moji juhi je molj!
Se opravičujem, muha ima danes prosto.

Natakar, v moji juhi se pretepata dve muhi!
Ali ste za tristo tolarjev pričakovali bikoborbe?

NAJMLAJŠI RAVNIČAN

Po devetih letih je Ravnik končno dobil podmladek, ki sliši na ime Vid, Videk, 12 Vidonja, Vidoslav ter še na kopico drugih imen, zlasti takrat, ko njegova mami in oči ne vesta, kako bi ga v navalu čustev poklicala.

Kar težko smo ga pričakali, saj ni in ni hotel na svet. Potem je le privekal in si izbral za rojstvo datum 9. 9. 2005. Tehtal je 3610 kilograma in bil velik 55 centimetrov. Pravi dolgin - to ima verjetno po očkovi strani. Laske je imel črne (po mami), tej pa se postopoma spreminjajo. Prva beseda, ki jo je rekel je bila neeee. Upam, da mu to ne bo prišlo v navado in ne bo na vse odgovarjal z neee.

Po treh mesecih je že pravi korenjak in se smeji na vsa usta. Pridno se hrani (ob tem neznansko mljaska) in že od začetka spi vso noč. Rekord je dosegel z desetimi urami.

Po pripovedovanjih je bilo pri Lovret, na Ravniku 8, precej otrok. Menda kar enajst. Kar težko si predstavljam, kje so ležali, ko imamo že mi sedaj manjšo stisko. Za kakšnega bratca ali sestrico bomo pa še stisnili prostor, da mali Vid ne bo hodil sam v šolo...
Vidova mamica

Foto: B. Zelenc

ČESTITKE

 Kot vsi vemo, je 25. decembra Božič. Vendar pa se na ta dan ni rodil le Jezus, ampak tudi **FRANCKA ISTENIČ**, ki bo 25. 12. 2005 praznovala že 84. rojstni dan. Ob tem ji vsi želimo veliko zdravja in še mnogo let.

 Najbolj pa moramo poudariti, da bo na Ravniku drugo leto tudi okrogla številka. **VLADIMIRO LUKS** bo 6. 1. 2006 obiskal Abraham in ji podelil 50 let. Želimo ji še veliko let in še veliko uresničenih osebnih želja.

 Pri Gabinovih imajo tri otroke. Najmlajši izmed njih bo 15. 1. 2006 praznoval svoj 10. rojstni dan. To je **MIHA PETRIČ**, ki mu vsi želimo veliko sreče in dobre volje.

 V sedmi hiši na Ravniku bosta rojstni dan praznovala **IVAN** in **JANEZ NAGODE**. **IVAN** bo svojih 79 let dočakal 16. 1. 2006, njegov sin **JANEZ** pa bo 47. rojstni dan pričakal tri dni prej, torej 13. 1. 2006. Obema želimo veliko zdravja in izpolnjenih osebnih želja.

Natanko mesec po Božiču pa rojstni dan praznuje še nekdo, ki živi na Ravniku. To je CVETO NAGODE, ki bo praznoval 25.

1. 2006. Pred tremi leti ga je obiskal Abraham, ki mu je podelil še najmanj enkrat toliko let. Ob rojstnem dnevu mu vsi čestitamo in mu želimo, da naj se mu izpolnijo vse skrite želje.

Prav tako kot pri Kovačevih je bila tudi pri Grižarju hiša nekaj let prazna. Poleti pa se je v njo preselil ROBERT BRUS z družino, 3. 2. 2006 bo praznoval svoj 41. rojstni dan. Želimo mu še veliko uspehov in osebnega zadovoljstva.

KATI STEKLASA se je z možem šele pred nekaj leti preselila na Ravnik. Prav tukaj na Ravniku pa bo 15. 2. 2006 pričakala svoj 53. rojstni dan. Želimo ji še veliko zdravja in izpolnjenih osebnih želja.

4. 2. 2006 bo 27 let praznovala BOJANA RUPNIK. Ob tem ji želimo še veliko zdravja in naj se ji izpolnijo vse osebne želje.

ANDREJ ISTENIČ bo svojih 55. let dočakal 23. 2. 2006. Vsi mu iz srca čestitamo in želimo še veliko dobre volje in obilico zdravja.

Pri Korenčevih bo JANEZ KORENČ dva meseca po Božiču, torej 25. 2. 2006, praznoval svojih 31 let. Želimo mu še veliko zdravja ter uresničenih osebnih želja.

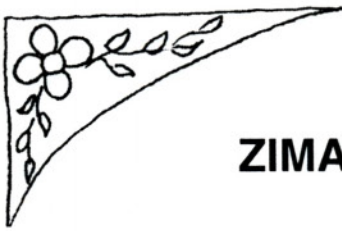
Pripravila: Polona Nagode

Narisal:
B. Zelenc

MALI OGLASI

- Kupim 1 hektar gozda slabše kvalitete ali gmajne na Ravniku (Boris, 031 663 673)
- Vsak teden kupim 10 domačih jajčk (Ingrid, 041 574 426)

ZIMA, ZIMA BELA...

14

Tudi na ravniška vrata je potrkala gospa Zima in nam za vzorec že poslala nekaj snega. Za zimskega svetnika so ljudje poimenovali svetega Andreja, uspešnega ženitnega posrednika, ki sicer goduje že 30. novembra. Nekoč so se morala dekleta v njegovo čast postiti tri dni in vsak dan pojesti žitno zrno, da bi se jim v sanjah pokazal bodoči ženin.

Slovesna priprava na božične praznike je **advent**. Advent je praznik številnih svetnikov. Med njimi 4. decembra goduje tudi sv. Barbara, zaščitnica pred bliskom in nenadno smrtjo, rudarji jo imajo za svojo varuhinjo. Mislim, da ni potrebno omenjati, da cerkvena sv. Barbare ščiti prebivalce naše male vasi.

Otroci pa seveda ne pozabijo niti na godovanje dobrega strička, svetega Miklavža. Če so otroci dovolj pridni, jih le-ta dobri gospod obiše 6. decembra. Seveda pa Miklavža spremljajo parklji in angeli. No, po Ravniku se gotovo Miklavž sprehaja le z angeli, saj ne dvomim, da so vsi otroci pridni.

13. decembra goduje Lucija. Iz strahu pred čarovnicami si ta dan ženske niso upale šivati in krpati, moški pa niso vozili vozov, nekateri so hlevska vrata opremili s srpom, da čarovnice živini ne bi odvzele teka.

25. decembra pa sledi za mnoge najlepši praznik v letu, božič. Danes je najbolj znana božična navada krašenje smrečice. Običaj prihaja iz tujine, zanimivo, star je le nekaj desetletij, a se je hitro udomačil. Pred tem so ljudje krasili hiše z zelenjem in pisanimi trakovi, s katerimi so se branili pred vsemogočimi nadlogami, ki bi jih utegnile zadeti. Ostanke čarovnega obreda pa nosi tudi uživanje božične večerje z glavno obredno jedjo, božičnim kruhom, ki ostane na mizi vse praznike.

Po tednu dni sledi tako imenovana najdaljša noč v letu, Silvestrovo. To je drugi sveti večer. Ta večer se poškropi in pokadi hišo, ponekod tudi njive, vinograde in gozd. Krog božičnih in novoletnih praznikov zaključijo sveti trije kralji. Na predvečer pokade in poškrope vse prostore v hiši, na vrata pa se zapišejo začetne črke imen treh kraljev.

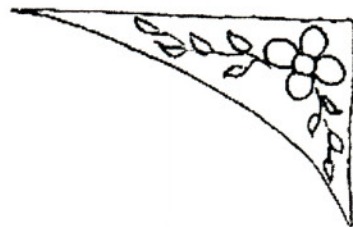
Zadnji pomemben zimski praznik je svečnica. Praznujemo ga v spomin na Jezusovo darovanje v templju. Tako cerkev blagoslavlja sveče, po čemer je praznik tudi dobil ime.

Na silvestrsko noč se gospodinje še posebej potrudijo skuhati čim boljšo in slovesno večerjo, zato vam ponujam predlog, kaj skuhati kot del glavne jedi.

Okusna telečja pečenka (polnjena s peteršiljem in rdečo peso)

15

Sestavine:

*1,2 kg telečjega plečeta
šopek peteršilja
ena rdeča pesa
sol, zmlet poper, malo majarona
olje za pečenje
1,25l belega vina
malo jedilnega škroba*

Priprava:

Kos telečjega plečeta očistimo morebitnih kit in maščobe in ga razrežemo na enaka ploščata dela. Mesni plošči malo potolčemo in začinimo s soljo, poprom in majaronom. Peteršilj operemo in liste osmukamo s stebel. Rdečo peso olupimo, narežemo na tanke rezine, blanširamo v vreli slani vodi, odcedimo in prelijemo z mrzlo vodo.

Eno mesno ploščo obložimo s peteršiljevimi lističi, na drugo pa porazdelimo rezine rdeče pese; vsako mesno ploščo posebej zvijemo, povežemo s kuhinjsko vrvico in ruladi z zunanje strani še enkrat začinimo.

Mesni ruladi pečemo z malo olja v primerni ponvi približno eno uro v prej ogreti pečici pri 180° C. Vmes ju večkrat zalijemo z lastnim sokom in belim vinom; telečjo pečenko vzamemo iz ponve in jo damo na toplo; sok od pečenja povežemo z malo jedilnega škroba.

Na koncu vrvico odstranimo, polnjene rulade narežemo na rezine in serviramo z omako iz belega vina.

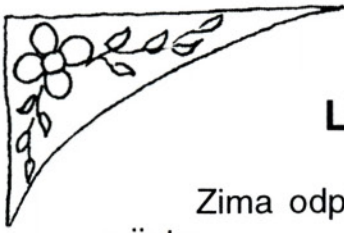
Kot prilogo priporočam krompir s peteršiljem in poljubno zelenjavo.

Gospodinje, pri kuhanju uporabite malo domišljije.

Pa lepo silvestrsko noč in dober tek!

Melanija Nagode

LITERARNI KOTIČEK

16

Zima odpira svoje duri. Noči postajajo mrzle in stiskanje h krušni peči je prijetno.

Na Ravniku je vsaka hiša ovita v svoj sneženi omot in je celota zase. Tu zna biti precej samotno in če nisi bolj samotarski tip človeka, te lahko samota tudi ubija. Prav zaradi družbe in druženja so si včasih ob večerih, da srce ni bilo osamljeno, pripovedovali zgodbe, peli in recitali pesmi, da so zapolnili praznino od noči do dneva.

Slovenski pesnik Alojz Gradnik, ki se je rodil v Medani, kjer je zima mila in zorijo trte ter nastaja rujno vince, je zimo doživljal takole:

*Vsa v beli je svetlobi naša soba.
Ob oknu gledamo na vas. Od nas
nikdo ne govori. V srcu je tesnoba.*

*Sneg zunaj pada. Dež metuljev belih pada
na polja in na strehe in na gozd.*

*Ni gozd. Je tisoč golih, črnih rok, vpijajočih proti nebu: Bog, o Bog,
kje si pomlad, kje si mladost, mladost!*

Pa vendar, narava ima štiri letne čase in zima je eden izmed njih, ko se vse umiri in počiva. Življenjski sokovi zemlje se obnavljajo, da bodo lahko vzniknili v pomladi. In vsi mi počivamo.

Sedaj je čas za rokodelska dela, tudi za kuhanje šnopsa, za katerega pa je letos dozorelo premalo sadja. Čas za hojo med belimi širinami od Ravnika proti Kozjem vrhu, Hotedršici ali Lazinam, ko ti sneg škripa pod nogami, ko si zaviti v oblačila, izpod katerih ti kuka rdeč nos.

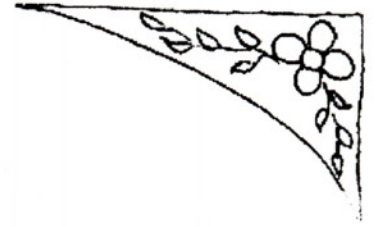
December je tudi zadnji mesec v zaključujočem se letu. Vsi delamo manjše obračune z iztekajočim časom in se hkrati pripravljamo na nov začetek. Najlepši pa je december zaradi dišeče smrečice, daril, ki stojijo pod njo in vonja cimeta, ki se širi od piškotov in mamljive orehove potice.

Izpod ravniških peres

Literarni kotiček je in bo odprt za vsakogar, ki bi želel objaviti kakšno svojo misel, pesem, kratko zgodbo, lahko tudi odlomek iz romana, če ga piše. Naj bo to vaša prva objava, izrazite svoje misli, hrepenenja, spomine, ki jih sanjate v dolgih temnih nočeh. Zaželen je tudi kakršen koli star rek ali misel, pesem, ki ste jo peli v starih časih.

S hudomušno pesmico se oglašča mladi Urban Nagode, ki takole doživlja belo zimo...

*Sneg nas straši;
Vsak za pečko pohiti
in se na glas smeji!
Sneg se razjezi
in nas z novo pošiljko razveseli!
Vsak po sanke pohiti
in tako se po bregu vsak spusti!
Zvečer pa mraz prihiti
in nas domov napodi!
Na koncu
Pa v postelji zaspi!*

Led prve številke pa bo prebil tudi Bogdan Steklasa, ki mi je zaupal nekaj svojih pesmi (nekoč mi je povedal, da piše, in prosila sem ga, da mi prinese kakšno svojo literarno iskrico). Eno izmed pesmi objavljamo v prvi izdaji *Ravniške sapce* in z njo zaključujemo zimski *Literarni kotiček*.

NEZNANEC

*Stojiva si nasproti.
On tujec meni, jaz tujec njemu.
Skozi leporečje neizrečenih besed si ustvarjava vtise, podobe.
Drug za drugega.
Mnoštvo sličnosti, celo enakosti...pa ni zrcalo.
Gledava drobne razlike zavite v tančico drugega kraja, drugega časa.
O, ti moja stara fotografija.*

V branje

Če še niste prebrali knjige *Alamut*, tržaškega pisatelja Vladimirja Bartola, jo morate nujno vzeti v roke. Prezrti slovenski pisatelj je v njej zaobjel tematiko Bližnjega vzhoda, ki dobiva razsežnosti v današnjem svetu. Leta 1938 izdana knjiga vsebuje zgodovinske, filozofske in literarne prvine in bo zanimiva vsakomur. Kot pravi vrhovni izrek izmailcev: *Nič ni resnično, vse je dovoljeno.*

Priporočamo še:

Ne moremo tudi mimo omembe romana *Konec afere* avtorja Grahama Greena, ki ga je jeseni prevedla Ingrid Kovač Brus. Ljubezenski roman o čustvih, ki so prepozno razumljena, o ljubezni, ki dobi svojo veličino, takrat ko umre. Roman o stvareh, ki jih živimo in o njih vedno manj govorimo, dokler ni prepozno...

LEGENDA O SVETI BARBARI

18

Erazem Predjamski je imel hčer Barbaro. Barbara se mu je izgubila nekje na Ravniku.

V tistih časih je bil Ravnik na gosto poraščen z gozdovi in to je še oteževalo iskanje Erazmove hčere. Po dveh tednih neuspešnega iskanja so vsi že skoraj obupali. Erazem je obljubil, da tistemu, ki jo najde, postavi cerkev. In tako se je tudi zgodilo, tretji teden jo je namreč našel reven logar, gozdar Florjan. Danes v ta namen stojita cerkev sv. Barbare in oltar sv. Florjana.

To je le ena izmed legend o nastanku naše cerkvice.

domov. Njegov najstarejši sin Polde ga je že na daleč slišal, saj je glasno prepeval. Polde, mlajši, govoricam o duhovih seveda ni verjel, zato se je odločil, da prestraši svojega očeta. Nase je navlekel belo rjuho in se hitro odpravil do kraja, kjer danes stoji Amonova hiša ter se skril za grm in čakal na očeta. Polde, starejši, se je tako prestrašil, da je prenehal s petjem, začel je teči proti domu. Vendar je pred hišo ponovno začel s prepevanjem, da ne bi slučajno kdo od domačih posumil, da je bilo kaj narobe.

Doma se je seveda pretvarjal, da je vse v redu. Tudi sin ni nič rekel, vendar se mu je v mislih smejala, saj je prestrašil tako pogumnega očeta.

CIGANI NA OBISKU

V starih časih so po hišah hodili cigani in prosjačili za razne stvari. Tako so nekega poletnega dne prišli tudi na eno izmed domačij na Ravniku.

Tamkajšnja gospodinja je bila sama doma in se jih je seveda malce ustrašila (katera gospodinja se jih pa ne bi!), saj je bila sama med petimi neznanci. Po dolgem pregovarjanju, da nima hrane niti za svojo družino, se je le predala in jim obljubila nekaj suhega mesa in kruha. Še vedno prestrašena je zdrvela po stopnicah navzgor in trikrat zaporedoma odprla in zaprla vrata ene izmed sob ter začela klicati imena svojih sinov (seveda jih sploh ni bilo doma), da bi ji pomagali odgnati nadležne cigane. Po stopnicah je začela metati čevlje, da bi cigani mislili, da njeni sinovi res prihajajo. Prevara gospodinje je uspela; cigani so pobrali šila in kopita. Pred ta vrata se niso nikoli več vrnili.

Mama je to zgodbo večkrat povedala svojim vnukom, saj je bila zelo ponosna, da ji je uspelo iz hiše pregnati pet ciganov.

SIN V VLOGI DUHA

V preteklosti so se po Ravniku širile govorce, da v poznih večernih urah nekje med Urbanovcovo in Grižarjevo hišo straši.

Urbanovcov Polde je veljal za zelo dobrega klavca prašičev, zato je pri tem opravilu pomagal pri večini kmetij na Ravniku pa tudi v Hotedršici. Kot vsi ostali starši je tudi on svoje otroke strašil z duhovi v vasi. Tako se je nekega poznega zimskega večera dobre volje vračal

Zapisala Špela Nagode

O RAVNIŠKI SV. BARBARI (1. del)

Nekega poletnega popoldneva leta 2003 je na naše povabilo na Ravnik prišel umetnostni zgodovinar dr. Ferdinand Šerbelj, višji kustos v Narodni galeriji v Ljubljani, da bi si ogledal ravniško cerkev.

Kar nekaj radovednih ušes ga je tistega popoldneva pospremlilo na hribček, tekali smo za njim po cerkvi in si zapisovali njegove besede, ko si jo je ogledoval od zunaj in od znotraj.

Iz zapiskov bomo v tej in v naslednjih številkah povzeli nekaj poudarkov, na koncu pa gospoda Šerbelja tudi poprosili za recenzijo naših zapiskov.

V 15. stoletju je bila cerkev sv. Barbare najbrž gotška podružnica, najbrž leseno obokana. Iz leta 1523 je majhen gotski prezbiterij, obe ladji in lesen strop. Pozneje so cerkev obogatili, ji dozidali kapelo sv. Frančiška, dodali zvonik in nov oltarni prostor. Kapela sv. Frančiška je iz obdobja prve barokizacije, štukature so značilne za Selško in Poljansko dolino.

Med drugo barokizacijo so cerkev obokali, dozidali severno kapelo in pevski kor. Zaradi simetrije so dozidali še kapelo sv. Florijana.

Glavni oltar je iz obdobja druge barokizacije (trajala je do leta 1730) in je kamnoseško delo, ki ga lahko pripišemo ljubljanskim kamnoseškim delavnicam. Na predeli oltarja je datirano leto 1725. Očitno je, da je bil oltar narejen po meri. Oltarski okraski so starejši. Kip sv. Barbare (svetnica goduje 4. decembra) je lesen. Narejen je po Palmi starejšem.

Desno od sv. Barbare stoji sv. Jedrt (goduje 17. marca), znamenita redovnica iz Karlburga. Na opatski palici ji visi preslica in na njej dve miši. Sv. Jedrt je

preganjalka zimskih sil, miši prekineta oziroma pregrizneta njeno delo. Angeli in zavesa so leseni in so bili narejeni v 19. stoletju. 19

Še to: dr. Ferdinand Šerbelj tudi meni, da cerkev sv. Barbare ni taborska. Okoli nje namreč ni pravega obzidja, temveč le kamnita ograja.

(se nadaljuje)
zapisala Ingrid Kovač Brus

Foto: R. Brus

RAVNIK V STARIH ČASIH

Med obema vojnama je skozi Ravnik, vas na meji, vodila ena izmed turnih smuk. V svoji knjigi jo priporoča Rudolf Badjura.

ANON GASPER

VODNIK BADJURA
ŠT. XII

*

ZIMSKI VODNIK PO SLOVENIJI

SESTAVIL
RUDOLF BADJURA

*

NASLOVNO STRAN NARISAL
JANEZ TRPIN

SRBSKOHRVATSKI TOLMAČ PRILOŽEN

1934

SAMOZALOŽBA

43

ŽIBRŠE 691 m nad Logatcem

Od Zg. Logatca skoro vzporedno z ital. mejo in Zirovsko cesto se vrstita dva gorska hrbta, prav ugodna za smuko. Na prvem z. hrbtu, ki pod njim teče vzporedno za ital. mejo cesta v Hotederšico, leži vas *Ravnik*, na drugem, i. pa vas *Zibrše*. Oba hrbta sta na zgor. sz. kraju gladko sklenjena in tvorita tako prav hvaležno

enodnevno izletno klobaso. Čez Žibrše pristopamo, skoz Ravnik se vrtamo.

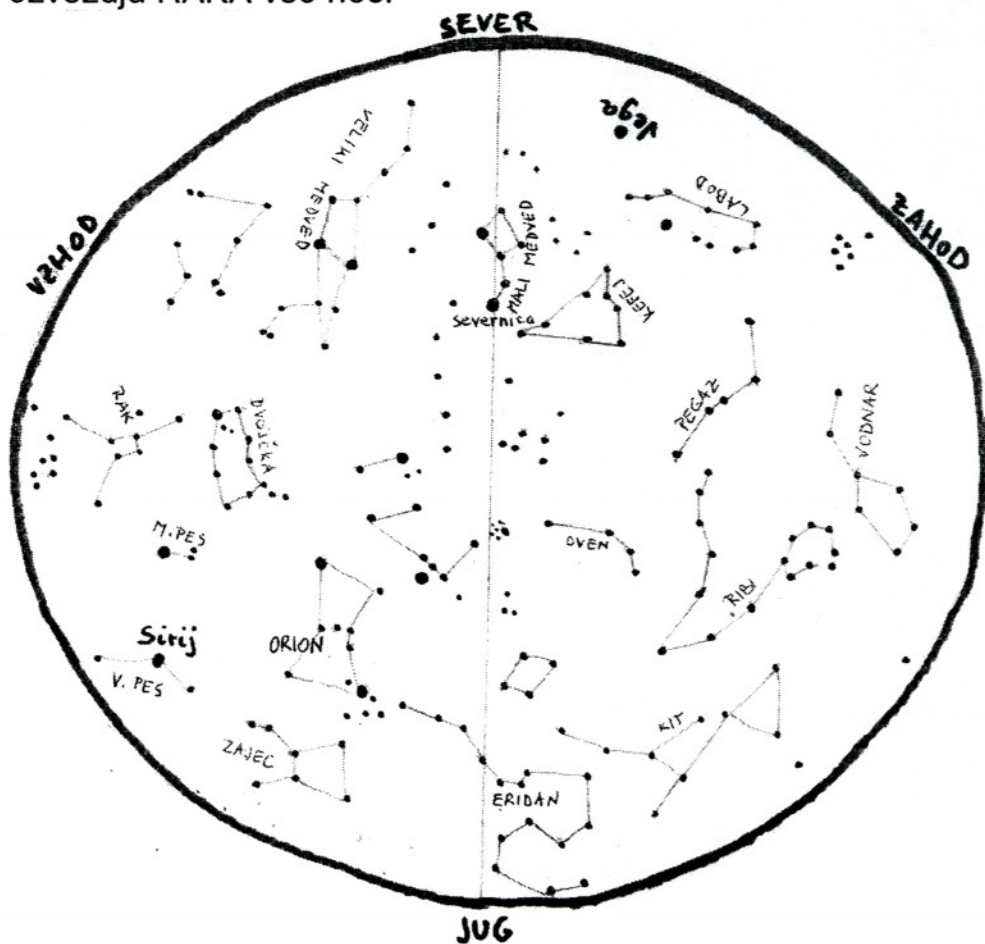
Izlet iz Logatca v Žibrše in nazaj skoz Ravnik v Logatec (žp) zložno 5-6h BIS. Vztrajnejši smučarji naj se koj z žp. usmerijo na Sekirico (v. 42 prilike), ostali pa naj si nataknejo smuči šele v Zgornjem Logatcu ali v Gorenji vasi (v. 42). — V Zgornjem Logatcu po z. strani Sokolskega doma sz. čez polje in mimo križa čez mostič na l. v (3) Gorenjo vas do G. Pri Ambrožiču, izpred nje na d. proti sz. po dolgem brdu zložno navkreber polagoma v d. na razpot v klinu pod goro *Smolevec* dobrih 20'. Tu po d., izprva precej napeti poti prek j. smolevčeve rebri si. (edini napornejši strmec vsega izleta) kvišku do roba in v l. do križa 650m vrh *Smolevca* 25-30', nato zložno dalje po zamedenem slemenu sz. in čez dolgo ravno planjavo 15-18' na vrh *Smolevec* 693m, kjer ugledamo pred seboj: Žibrše, Medvedje brdo (to selo je že v Italiji), nad njim lepo panoramo Julij. Alp, na z. onkraj doline Črnega potoka dolgi hrbet z Ravnikom (po njem se bomo v r a č a l i), ji. pod seboj pa vsa Logaško, za smučanje prav ugodno okolico! — S Smolevca nas zažene ssl. naravnost do prve kmetije *Češirk* pod Žibršem (lep smuk), potem zložno gori ob cesti 20' do šole vrh vasi *Zibrše* 691m (brez G). S prevala nad šolo ne v l. doli po cesti, temveč malo gor sz. dalje po hrbtu (lep pogled na Ravnik, Trnovski les z Goljaki in Javornik) prav zložno 20' do prve kmetije *Pri Tomljétu*, odtod pa v l. z brega jz. po kolovozu ali po senošetih 10' do G. Pri *Korénču* (Ana Popit) v jami med obema hrbtoma. Običajno počivalo ravno na pol poti.

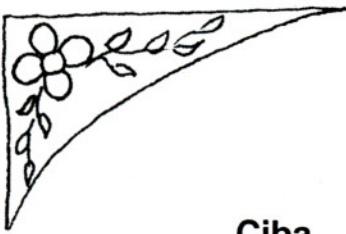
Iz G na d. imamo prav zložno samo 5' po gazi na *Kozli* vrh, ki spaja kakor most žibrški in ravniški hrbet. Tu pravokotno v l. po planem vrhu mimo bogca na mecesnu (d. spodaj ugledamo vas Hotederšico tik ob ital. meji), ko pa se po 8' hrbet *Kozjega* vrha 644m precepi, zakrmimo v d. z brega in preidemo po d. poraslem, nekoliko grivastem hrbtu prav zložno v s. zaselek vasice *Ravnik* 15', odkoder se vzpncmo še k mični cerkvi 674m vrh grča 5'. Lep razgled na Hotederšico, Trnovski gozd in Julij. Alpe! V cerkven. stolpu ugodno zavetje s klopmi. — Od cerkvice v ji. zaselek *Ravnik* in po vrhu do zadnje hiše, z ravni nad njo pa ji. po l. strani ulice med živimi mejami čez valovito planjavo zložno na njen i. (ne z. s triangulacijsko kozo 669m označeni) vrh 30'. Odtod zopet ji. po d. strani ograde dalje malo v d. (lep smuk) in čez zid pred vrtačo ter naravnost zložno gori 15' na pogozdeno, ravno sleme na i. strani tik pod *Ostrim vrhom* 675 m. Čez ta predol v l. naokrog, da se izognemo dvema vrtačama, in po robu na d. mimo lukve s 3 debli na plani vrh *Jajčnik* 7', s tega pa v l. doli ji. čez dolec ter nad njim po robu v l. jji. v gozd na vozni pot. Skoz globačo (ali po d. strani) ji. navzdol, spodaj v l. dalje čez ravno planjavo ob živi meji mimo star. lesenega križa, nato zložno z brega v d. čez širne laze (lep smuk), spodaj pa na l. okrog hriba na kolovoz ter mimo cerkvice sv. Janeza in pokopališča k hišam pred Sokol. domom v Zg. Logatcu 30'. Po cesti na l. skoz Zgor. in Dol. Logatec še dobre 3km (35-40') na žp.

V jasni noči in daleč od luči nam nebo razkrije svoje zvezdno bogastvo. Pred tisoči let so naši predniki opazovali prav tako nebo, kot ga mi danes. Nastala so imena zvezd in ozvezdij, ki jih večinoma uporabljamo še danes. Na sliki spodaj je nebo, kot ga bomo videli 25. decembra letos ob (približno) 21. uri. Severnico, ki je zvezda v ozvezdju MALI VOZ (ali MALI MEDVED), imenujemo tudi zvezda stalnica, kajti zdi se nam (zaradi njene lege glede na naše sonce in Zemljo in njene velike oddaljenosti od našega osončja), da se njena lega na nebu ne spreminja. Ko poiščemo na nebu Severnico, poiščimo še VELIKI VOZ (imenujemo ga tudi VELIKI MEDVED) in zanimivo ozvezdje ORION. Zlahka ga najdemo, saj imajo njegove zvezde veliko magnitudo (so svetle zvezde). ORION je ozvezdje zimskega neba, poleti ga ne vidimo več. Ta ozvezdja nam pomagajo pri iskanju drugih ozvezdij. Vendar pa potrebujemo kar nekaj vaje, da lahko določimo imena ozvezdij in svetlejših zvezd.

Zvezde na nebu se navidezno spreminjajo, saj se Zemlja vrti. Narisano nebo bomo videli vsak naslednji dan prej. Sredi januarja ga bomo videli ob 19.30 uri, sredi februarja ob 17.30 uri. Vsako noč lahko vidimo del »novega« neba. Če bi opazovali nebo celo noč, bi opazili, kako na primer ORION od vzhoda potuje proti zahodu in ob 4. uri zjutraj izgine iz našega zornega polja.

Decembra lahko opazujemo planet Venera, ki je takrat zvezda Večernica. Ob koncu leta zaide okrog 18.45 ure. Takrat bo v ozvezdju KOZOROGA. Mars se decembra nahaja v ozvezdju OVNA, Uran pa v VODNARJU. Vidna sta le v prvi polovici noči. Jupiter in Merkur sta vidna pozimi zjutraj, Saturn in njegove obročje pa lahko opazujemo decembra v ozvezdju RAKA vso noč.

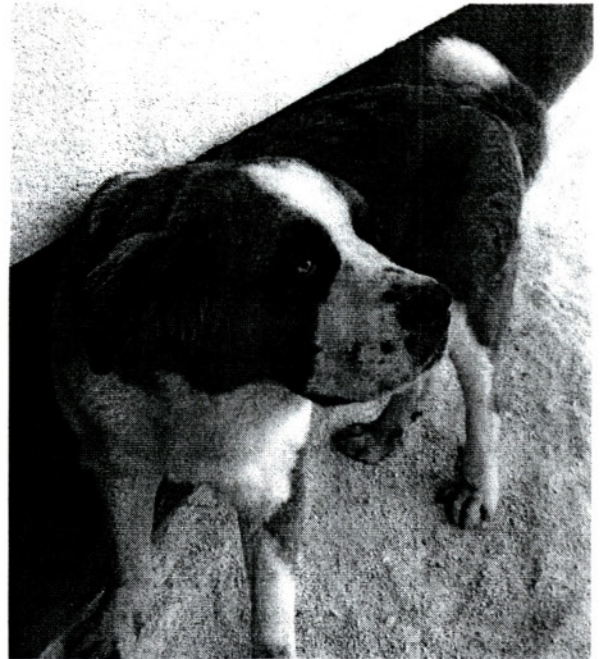

RAVNIŠKI PSI (1.del, seveda)

22

Ciba

Naslov: Ravnik 9
Starost: 1 leto
Pasma: bernardinka
Zdravstveno stanje: zdrava
Posebnosti: Rada ima otroke, sladkarije, pa tudi vse pešce, kolesarje... Ni nevarna. Je scertana in lena.

Igo

Naslov: Ravnik 7
Starost: 2 leti
Pasma: nemški ovčar
Zdravstveno stanje: zdrav
Ni nevaren.
Dogodivščina: Ušel je do glavne ceste, kjer bi ga skoraj povozil avto.
Posebnosti: Rad skače in žveči gumijaste žoge.

Vili

Naslov: Ravnik 4
Starost: 9 let
Pasma: mešanček
Zdravstveno stanje: zdrav
Ni nevaren.
Dogodivščine: Ko so ga dobili, je dvakrat ušel domov. Odnese in zakopal je steklenico mleka. Vili je legenda! Je najstarejši pes na Ravniku in je znan daleč naokoli.

Sky

Naslov: Ravnik 2

Starost: 6 mesecev

Pasma: doberman (AAAGGRRHHH!!!!!!

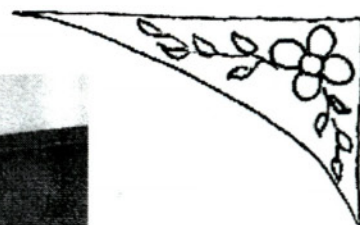
NA POMOČ!!!!!! Ne, ne, ni razloga za strah. Je popolnoma neškodljiv.)

Zdravstveno stanje: zdrav

NI NEVAREN.

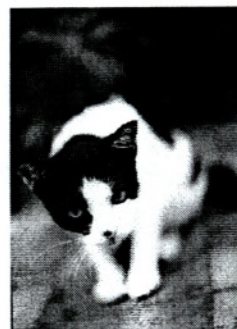
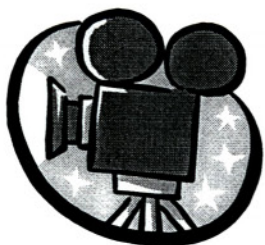
Prihaja iz Madžarske.

Lastnosti: Rad se igra in prinaša stvari, boji se tujcev. Sky ni stalno na Ravniku št. 2, večino časa je v Hotedršici.

23

NAGRADNI REBUS

~~1,2,3,4,5,6~~ + v + m = n 3,2,1 k = s + ~~1,2,3,4~~

NAGRADA: svinjska garnitura (podarjata jo Melanija in Ivan Nagode)

Rešitev rebusa pošljite do pustne sobote, 25. februarja 2006, na naslov Ravniška sapca, Ravnik 10, 1372 Hotedršica. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali nagrajenca ali nagrajenko.

Pripravila D in H

NAPOVEDUJEMO V NASLEDNJI ŠTEVILKI

- Pogovorili se bomo z najstarejšo Ravničanko in drugim najstarejšim Ravničanom
- Sedemdeset let po Badjuri se bomo odpravili po poti iz njegovega vodnika
- Pomladni zvezdni pogledi z Ravnika
- Na obisk se bomo povabili k Plešnarjevim (Ravnik 2)
- Nadaljevali bomo z reportažo Ravniški psi
- Pisma bralcev

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI: Vhod v staro Plešnarjevo domačijo (B. Zelenc)